83. Wọ́n yóò sì wáá bèèrè lọ́wọ́ọ rẹ nípaa Sul-karinaini. Wí pé: Èmi yóò sọ ìtàn kan fún yín nípaa rẹ̀.

84. Àwa fún un ní ipò ní orí ilẹ̀, A sì la ọ̀nàa gbogbo nǹkan fún un..

85. Ó sì tẹ̀lé ojú ọ̀nà kan.

86. Títí ó fi dé ibùwọ̀ oòrùn. Ó ri i ti ó ń wọ̀ sínú un odò dúdú kan, òún sì bá àwọn ènìyàn kan níbẹ̀. Àwá wí pé: Iwọọ Sul-karinaini, o lè jẹ wọ́n níyà tàbí kí o ṣe oore fún wọn.

87. Ó sì wí pé: Ṣùgbọ́n ẹni tí ó bá ṣe àbòsí, láìpẹ́ Àwa yóò jẹ ẹni náà níyà, lẹ́yìn náà wọ́n yóò dá a padà sí ọ̀dọ̀ Olúwaa rẹ̀, Òun yóò jẹ é ní ìyà tí ẹni kẹ́ni kò jẹ irúu rẹ̀ rí.

88. Ṣùgbọ́n ẹni tí ó bá sì gba (Allaahu) gbọ́ tí ó sì ṣe iṣẹ́ rere, ẹ̀san rere wà fún un. Àwa yóò sì tún báa sọ̀rọ̀ pẹ̀lẹ́pẹ̀lẹ́ nínú un àṣẹẹ Wa.

89. Lẹ́yìn náà ó tẹ̀lé ojú ọ̀nà kan.

90. Títí ó fi dé ibùyọ oòrùn, ó sì bá a tí ó ń yọ lé àwọn ènìyàn kan lórí tí A kò ṣe ààbò kan fún wọn nípaa rẹ̀.

91. Báyẹn ni Awá ṣe mọ gbogbo nǹkan tí ó wà lọ́dọ̀ọ rẹ̀.

92. Lẹ́yìn náà ó tún tẹ̀lé ojú ọ̀nà kan.

93. Títí ó fi dé ààrin òkè méjì, ó si bá àwọn ènìyàn kan ní ẹ̀yìn-in wọn tí wọ́n fẹ́rẹ̀ má lè gbọ́ àgbọ́yé ọ̀rọ̀ kan rárá.

94. Wọ́n wí pé: Ìwọọ Sul-karinaini, dájúdájú Yaajuju àti Maajuju ni àwọn oníbàjẹ́ ní orí ilẹ̀, ṣé kí àwá san owó ọyá fún ẹ kí ó le mọ odi (tàbí gàgá) kan sí ààrin àwa méjéèjì?

95. Ó wí pé: Ipò tí Olúwaa mi fún mi dára nítorí náà, kí ẹ fi agbára ràn mí lọ́wọ́ kí ń ṣe odi (gàgá) sí ààrin ẹ̀yin méjéèjì.

وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَن ذِي ٱلۡقَرۡنَيۡنِۖ قُلۡ سَأَتۡلُواْ عَلَيۡكُم
مِّنۡهُ ذِكۡرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي ٱلۡأَرۡضِ
وَءَاتَيۡنَٰهُ مِن كُلِّ شَيۡءٖ سَبَبٗا ﴿٨٤﴾ فَأَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾
حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغۡرِبَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَغۡرُبُ فِي
عَيۡنٍ حَمِئَةٖ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوۡمٗاۗ قُلۡنَا يَٰذَا
ٱلۡقَرۡنَيۡنِ إِمَّآ أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّآ أَن تَتَّخِذَ فِيهِمۡ حُسۡنٗا
﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوۡفَ نُعَذِّبُهُۥ ثُمَّ يُرَدُّ
إِلَىٰ رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابٗا نُّكۡرٗا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنۡ
ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَهُۥ جَزَآءً ٱلۡحُسۡنَىٰۖ وَسَنَقُولُ
لَهُۥ مِنۡ أَمۡرِنَا يُسۡرٗا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰٓ
إِذَا بَلَغَ مَطۡلِعَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَطۡلُعُ عَلَىٰ قَوۡمٖ
لَّمۡ نَجۡعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتۡرٗا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَۖ وَقَدۡ
أَحَطۡنَا بِمَا لَدَيۡهِ خُبۡرٗا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾
حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيۡنَ ٱلسَّدَّيۡنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا
قَوۡمٗا لَّا يَكَادُونَ يَفۡقَهُونَ قَوۡلٗا ﴿٩٣﴾ قَالُواْ يَٰذَا
ٱلۡقَرۡنَيۡنِ إِنَّ يَأۡجُوجَ وَمَأۡجُوجَ مُفۡسِدُونَ فِي
ٱلۡأَرۡضِ فَهَلۡ نَجۡعَلُ لَكَ خَرۡجًا عَلَىٰٓ أَن تَجۡعَلَ
بَيۡنَنَا وَبَيۡنَهُمۡ سَدّٗا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي
خَيۡرٞ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجۡعَلۡ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُمۡ رَدۡمًا
﴿٩٥﴾